

Dosarul nr. 2ra-1954/21

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Central) A. Romanaș

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Muntyan Sergey,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Muntyan Sergey
împotriva Instituției Publice de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei cu privire
la anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 19 octombrie 2020, Muntyan Sergey a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei cu privire la anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă.

În motivarea acțiunii, Muntyan Sergey a menționat că în perioada 03 februarie 2020 – 31 iulie 2020, a activat în calitate de paznic în cadrul Instituției Publice de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei.

Prin ordinul nr. 169 din 31 iulie 2020, contractul individual de muncă a fost încetat pe motivul expirării termenului contractului individual de muncă pe durată determinată.

Reclamantul a invocat că prin încetarea nejustificată și ilegală a contractului individual de muncă, i-au fost încălcate drepturile sale.

Muntyan Sergey a solicitat anularea ordinului nr. 169 din 31 iulie 2020 emis de Instituția Publică de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei și restabilirea la locul de muncă în funcția deținută.

Prin hotărârea Judecătoriai Orhei, sediul Central din 16 aprilie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Muntyan Sergey.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, s-a admis apelul declarat de Muntyan Sergey, s-a casat hotărârea Judecătoriai Orhei, sediul Central

din 16 aprilie 2021 în partea respingerii cererii privind anularea ordinului și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea lui Muntyan Sergey privind anularea ordinului.

S-a anulat ca fiind ilegal ordinul nr. 169 din 31 iulie 2020 privind încetarea contractului individual de muncă nr. 64 din 03 februarie 2020 încheiat cu Muntyan Sergey.

În rest, hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 16 aprilie 2021 a fost menținută.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 03 februarie 2020, între Instituția Publică de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei, în calitate de angajator și Muntyan Sergey, în calitate de salariat, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 64 pe o perioadă determinată, începând cu 03 februarie 2020 și până la 31 iulie 2020.

În urma încheierii contractului individual de muncă nr. 64 din 03 februarie 2020, Instituția Publică de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei a emis Ordinul p nr. 68 din 03 februarie 2020 "Cu privire la angajare", prin care Muntyan Sergey a fost angajat în funcția de paznic cu încărcătura de 1,0 salariu pe o perioadă determinată conform art. 55 (lit. c 1), (lit. f), cu perioada de probă de 30 zile calendaristice conform art. 61 (lit. b), începând cu 03 februarie 2020 până la 31 iulie 2020.

La data de 14 iulie 2020, Instituția Publică de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei a preavizat reclamantul cu referire la încetarea contractului individual de muncă începând cu 31 iulie 2020, pentru ce și a semnat fără careva obiecții.

Astfel, prin ordinul nr. 169 din 31 iulie 2020, a fost încetat contractul individual de muncă nr. 64 din 03 februarie 2020 încheiat cu Muntyan Sergey în temeiul art. 82 lit. (f) din Codul muncii pe temeiul expirării termenului contractului individual de muncă încheiat pe durată determinată, începând cu 31 iulie 2020.

Instanța de apel a reținut că invocând încălcarea drepturilor sale în calitate de salariat, Muntyan Sergey a depus cerere de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr. 169 din 31 iulie 2020, "Cu privire la încetarea contractului individual de muncă și restabilirea la locul de muncă.

La caz, instanța de apel reține că, Muntyan Sergey în perioada 27 iulie 2020-05 august s-a aflat în concediu medical.

Prin urmare, reieșind din aceste considerente, instanța de apel a conchis că ordinul nr. 169 din 31 iulie 2020, "Cu privire la încetarea contractului individual de muncă" a fost emis ilegal și urmează a fi anulat.

Cât privește cerința privind restabilirea în funcție, instanța de apel a considerat-o ca fiind neîntemeiată.

Totodată, instanța de apel a stabilit că reclamantul deține cetățenia altui stat, iar aflarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova este legalizată în baza unui permis de ședere permanentă cu un termen de valabilitate de până la 06 decembrie 2021.

Deci, conformitate cu prevederile art. 55 alin. (1) din Codul muncii, contractul individual de muncă încheiat între Muntyan Sergey și Instituția Publică

de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei pe o perioadă determinată a expirat, motiv din care salariatul nu mai poate fi restabilit în funcție.

La 23 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Muntyan Sergey a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea pretenției privind restabilirea în funcție, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Muntyan Sergey, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, a menționat că fiind cetățean străin, termenul limită a contractului individual de muncă încheiat pe o durată determinată urma să fie indicată data de 06 decembrie 2021 - data expirării valabilității permisului de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova.

La 09 decembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Instituția Publică de Educație Timpurie nr. 4 din mun. Orhei la 14 decembrie 2021 conform avizului de recepție (f.d. 161).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 septembrie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 noiembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temeii de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Muntyan Sergey, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Muntyan Sergey.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari